

NAŠ ZNAČAJ DOLOČA, KAM SMO NAMENJENI

Svet kakršnega vidimo je le projekcija našega uma in odsev naših misli. Kakršne so misli, takšno je tudi naše videnje stvari. Barva vaših očal določa barvo vsega kar opazujete. Če nosite rdeča očala, bo vse, kar pogledate videti rdeče, če pa nosite zelene, bo vse videti zeleno. Če so naše misli čiste, je tudi svet videti čist. Če na stvari gledate z ljubeznijo in ljubečim srcem, bo cel svet videti kot odsev ljubezni.

Zapomnite si, da je Bog v vasem srcu in v srcih ostalih. On sliši in vidi vse. Ali ni res, da rečete: "Moja glava, moje roke, moje oči, moj um, moja ideja?" Kdo je torej ta "jaz", ki je lastnik telesa, uma in možganov? Ta "jaz" je iskra božanskosti v vas. Ta iskra je v vseh. Kadar kričite ali ste kruti in brezsrčni v svojih besedah, kadar govorite ježno in slabo o drugih, pravzaprav prizadenete Boga v sebi in v drugem. Govor je orodje s katerim lahko prizadenete sebe in druge. Zato bodite z njim zelo previdni. Če govorite prijazno, izgovarjate Božje ime, opevate Božjo slavo, ali molite, potem uporabljate govor na najboljši način.

ZDRAVILO ZA STRAH

Videti je, da ljudje danes povečujejo svojo zaskrbljenost in se obremenjujejo s stvarmi, ki jih ne razumejo in jih ne morejo spremeniti ali izboljšati. Radio, časopisi in drugi načini komuniciranja ali informiranja, povzročajo zelo veliko strahu in nezadovoljstva. Zato se zaskrbljenost in tesnoba povečujeta in človekov um postaja čedalje bolj šibak. Starši govorijo o svojih skrbih pred otroki, zato zaskrbljenost prevzame tudi najmlajše. Nekoč je k meni ves razjokan prišel nek šestletni deček, ker je bil njegov oče v dolgovih, upniki pa so ga terjali naj dolgove poravna. Najbrž je oče tožil pred sinom: »Ubogi moj fant, kako te bom hranil in oblačil, ti plačal šolnino in kupil knjige? Do vratu tičim v dolgovih.« Deček mi je rekel, da ga zaskrbljenost nad očetovo situacijo mori celo, ko sedi v šolski učilnici. Ne smete dovoliti, da otroci izvedo za vse to, saj strah in tesnoba lahko poškodujejo njihove nežne ume. To bo vplivalo tudi na njihovo zdravje. Strah je glavni vzrok bolezni.

Današnji svet pretresajo velikanske težave in strah, ki se hitro širi – strah pred vojno in lakoto, strah pred obsedenimi teroristi, strah pred rasnimi, verskimi in medkrajevnimi spopadi, strah zaradi gospodarskega položaja in preživetja, strah zaradi nediscipliniranosti mladine, strah zaradi verskih nesoglasij, zaradi blaznosti in fanatizma, strah zaradi skrajnega egoizma, ki hrepeni po oblasti. Edino zdravilo za ta naraščajoči strah je, da ostanemo nenavezani na posvetne stvari.

Če je človek navezan na svoje telo in um ter omejen z občutki egoizma in posesivnosti, bo strah neizogibna posledica. Najboljše zdravilo je **zavest o enosti celotnega stvarstva oziroma da je vse, kar vidimo, samo igra našega uma na podlagi Božanske resničnosti**. Najbolj učinkovita duhovna vadba pa je nesebična pomoč tistim, ki trpijo. Naša dejanja razkrijejo naše motive; naši motivi oblikujejo naše navade; naše navade določijo naš značaj; naš značaj določa, kam smo namenjeni.

Vera v človeka vključuje vero v Boga; vera v Boga prinaša vero v človeka. Brez vere je človek bitje brez korenin, ki se hitro posuši in usahne. /.../ Vera je hrana, ki krepi ljubezen in pogum, zadovoljstvo in radost. /.../ Starši morajo biti prežeti z vero v temeljne resnice univerzalne religije. Otroci jih morajo videti kako doma okrašujejo oltar, meditirajo v tišini, odpuščajo napake drugim ljudem, sočustvujejo z bolečino in žalostjo. Ne smejo jih videti zaskrbljene, nemočne, nezadovoljne in vznemirjene, kot da bi ne imeli Boga na katerega se lahko zanesejo in kot da nimajo v sebi zaloge moči in poguma.

Preseneča me število ljudi, ki jemljejo zdravila in sirupe. Raje poskusite z molitvijo, duhovno vadbo, ponavljanjem Božjega imena in meditacijo. To so vitamini, ki jih potrebujete. To vas bo pozdravilo. Noben tablet ni tako učinkovit kot Božje ime. Dal vam bom vibhuti in okrevali boste. Vseeno pa vaš um teče v dve različni smeri, kakor misli človeka, ki je svoje čevlje pustil pred vhodom v tempelj. Stal je pred oltarjem sklenjenih rok, recitiral mantro, toda v mislih ga je skrbelo, da se ne bi kaj zgodilo čevljem, ki jih je pustil zunaj.

PRIPOROČENA NOTRANJA NARAVNANOST

Občutite v srcu, da je Svami (Sai Baba) vaš oče in vaša mati. Razvijte tak občutek in ga negujte. Če lahko gojite takšne svete misli, misli božanskega očetovstva in misli o materinstvu narave, boste srečni in srečen bo tudi Svami.

Zahtevam samo, da se obrnete name takrat, ko vas vaš um odvede v žalost ali nečimrnost ali zavist. Prinesite mi globine svojega uma, ne glede nato kako hudo so jih popačili in razdejali dvomi ali razočaranja. Jaz vem kako jih popraviti. Ne bom vas zavrnil, saj sem vaša mati.

Prinesite mi dehtečo rožo čistega srca in sadež uma, omehčan z duhovno vadbo. To imam najraje, ne pa stvari, ki so na voljo na tržnici za toliko denarja, a brez napora, ki bi hkrati prečistil um. Da boste okusili tovrstni plemeniti napor, morate biti v družbi plemenitih in dobrih ljudi, se veseliti dobrih misli. /.../ Glavni vir blaženosti je predanost Bogu; nič drugega vam ne more dati te pristne in trajne radosti. Začnite se zavedati svojega sorodstva z Bogom. To sorodstvo ni domišljija ali suha teorija. Imamo ga že dolgo, od nekdaj. In trajalo bo za vekomaj.

- Sathya Sai Baba

(Odlomki iz knjig Sathya Sai Speaks

<http://www.sssbpt.info/english/sss.htm>

in revije Sai glasnik <http://www.saiorg.si/si/>)

Za premislek:

Kakšna je razlika med našimi strahovi in našo vero v vseprisotno božanskost?

Kaj pomeni živeti v veri in kaj pomeni živeti v strahu?